

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Conscientia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Ita dñus mariti dicitur, etiam si mulier plus contulerit. *In Moralibus.*

Vt corpus nihil potest absque animo, nec animus recte valere, nisi corpore incolumi: Sic inter uxorem & maritum omnia sunt communia. *In Moralibus.*

Vt qui in equum insilire non possunt ob imbecillitatem, docent ipsum insilire genua: Sic quidam generosas ac potentes nacti uxores, non dant operam vt ipsi meliores fiant, sed illas depriment. *In Moralibus.*

Qui venenis piscatur, facile interimit, & tollit piscem: sed corruptum & malum: Sic quz phliris captant maritos, stupidos habent & inútiles. *In Moralibus.*

Pro equi magnitudine temperamus frenam: Ita pro vxoris dignitate moderanda gubernatio. *In Moralibus.*

Vt Circe non fruatur iis, quos verterat in fues, aut leones, sed Vlysses sanum vltra omnes dilexit: Ita que beneficiis nacti sunt maritos, insuauem cum illis vitam agunt ob dementia. *In Moralibus.*

Cœli Rhodigini. Quemadmodum ignis palea vel leporinis facile succenditur pilis, atque ocys item restringitur, contabescitque, nisi robustior firmiorque materia fuerit admota qua confortari aliqua possit, ita momento euanesceat nouorum coniugum amorem, forma solum corporis conciliatum, nisi bonis præfultis moribus, ac prudentia coalitis radices miserit altius. *lib. 28. c. 21.*

Sicuti Geometra ferunt, lineas & superficies non per se, verum vnâ cum corpore moueri: Sic uxorem affectum nullum habere proprium conuenit: sed studia, curas, risum, communia habere cum viro. *lib. 28. c. 21.*

Luna quidem, cum abest à sole, lucidam esse videmus, clarissime: at eadem adnotam obscurari, hebescereque occultatam: Sic & diuerso modestam oportet esse uxorem, addectque assistente viro, esse visendam præcipue exhibere. *ibid.*

Vt vini, sic & matronæ austeritas, vitulatis plurimum, amarulecâ nihil interfulum congruenter habere debet. *ibid.*

Vt medicus fruunt in sinistra parte existentes plâgas ad dextram sensum referre: Sic uxorem viri, & virum vxoris sentire doloris conuenit irritamenta. *ibid.*

EMBLEMATA.

Nupta contagiosa.

Andree Alciari.

Emblema cxcvii.

Dni meliora pjs, Mez. ent. cur age sic me
Compellat i empius quod tibi dote gener,
Gallica quem scabies dira, & mens agræ perurrit,
Hoc est quidam aliud, dic mihi sive pater.
Corpora corporibus quam iungere mortua vltis,
Esse neq; Erruice facta nonare ducit?

Vide plura infra ut. Matrimonium, & supra Castitas.
Item, Mulier, Virgo & Virginitas.

Coniuratio.

DEFINITIO ET ETYMOL.

CONIURATIO, Græce *coniuuratio*, us. h. & *coniuuratio*, s. o. coniuuratus dicitur: & *coniuuratio*, coniuuro. Et est quando aliqui rebelles auctoritati in vnum se colligendo, iuramentum inter se dederunt, vt habetur 11. q. 1. Coniurationem. Vnde coniurare, est simul & in vnum iurare. Hebr. *Kefcher*, à verbo *Kefchar*, ligauit, colligauit, conspirauit. Gall. *Ligue*.

Coniuratio & conspiratio pro vno & eodem crimine accipiuntur. 11. q. 1. Coniurationum. Conspirare, est simul, vel in idem spirare. secundum gl. in c. *Constituit* tonum, de sent. ex l. 6.

Coniuro proprie est in alicuius perniciem iuro. Vnde coniuratio. Capiuntur nonnunquam coniuuratio & conspiratio in bonam partem, licet perat. *Hoi at. Coniur at amice.*

Coniurati sunt hi qui coniuurauerunt, & conspirationem fecerunt.

EXEMPLA BIBLICA.

Coniurationis exempla: Absalom. 2. Sam. 15. & 10. Adonias. 1. Reg. 11. v. 5. Zambri. 15. 9. Iehu. 2. Reg. 9. v. 14. Osee filius Ela. 15. 30. Ierolimytani. 14. 19. Sallum. 15. v. 10. Phace. 2. 25. Amonis seruis. 21. 23. Iudai. Ierem. 11. 19. & 18. 18.

EXEMPLA HISTORICA.

Marc. Brutus & C. Cassius in C. Cæsaris cadem coniuurauerunt, a nosq; huius consilii socios sibi adiunxerunt. *Vide Plut. in Bruto.*

Martia concubina Commodi Imp. cum Q. Etillio præfecto, & electo cubicoli custode, coniuuratione fuisse balneo Imperatori venenum, in vino suauissimo obbellucium lib. 5. *Enn. 7. & Herodias. in Comodo.*

Carolus iunior Ludouici Germanorum regni filius grauliter in presentia patris & optimatium eius vxorem conuexatione confessus, hoc sibi ideo contigisse, quod trem suum conspirationem facere moliebatur. *Syluest. Tarquini.*

Tarquini, legati Aquiliorum & Vitelliorum tantibus conuenerant, duos item Bruti Coss. filios: vltimoditoribus omnibus, hominis iugulati sanguine libentitactis, magnum & dirum iusiurandum concipere. *Plut. leri.*

Darius rex designatus à patre Artaxerxe Mnestoriam pellicem à patre impetrare non posse, iustitiam tra patrem coniuurauit. *Plut. in Artaxerxe.*

Cuin Alexander Magnus in Asia esset, Dymnium læstra Macedoni oppido, cum plerisque aliis regi Diod. l. 17.

L. Carilina, nobili Sergiorum familia, valido corpore, uoq; ingenio, Syllanz procriptionis nefarij ique obceptor, pessimo exemplo captus: animum adiecit ad Rectorum fraudem & scelus occupandam. *Sabellii. l. 5. Enn. 6.*

Vide Seditio.

Conscientia.

DEFINITIO ET ETYMOL.

CONSCIENTIA, Græce, *syndesis*, us. h. & *syndesis*, s. o. conscientius dicitur. Et non est potentia, nec habitus, sed licet applicatio scientiæ: quandoque ponitur pro virtute, est actus eius. *B. Thom. 2. part. 9. q. 79. artic. 13.*

Conscientia est regula in ratione. Synteresis verborum, instigando cum ad bonum & honestum. *Ex Summa.*

Conscientia modo de pluribus est, modo de vno. Sallustius, Tum scelus suorum imprimis, conscientia solliciti, quo se verterent, non videbant. *De Bell. Jugurth.*

Conscientia, proprie ab Hebræis *Leb*, id est, cor, dicitur nam & malam partem vox e sumitur.

LOCUS BIBLICI.

Conscientia quanti æstimanda, 2. Cor. 1. v. 12. & 13. Heb. 10. 22. & 13. 18. 1. Pet. 3. v. 13. 16. 17. 21. 1. Iohan. 1. 7. & 8. conscientia, solius Dei imperio subiecta. *Rom. 6. 17. & 14. 12.* Conscientia illis conseruanda libertas, 1. Cor. 7. 23. & 14. 4. 1. Cor. 2. 8. 16. 20. 2. Thess. 3. 4. 1. Tim. 4. v. 1. Tit. 1. 11. 1. Luc. 11. 20. stabilenda, Heb. 13. 9. Conscientia cauterizata, 1. Tim. 4. 2. quæque dubia nihil aggrediendum, *Rom. 14. 23.* Conscientia in hunc modum dicens genere dicitur à Paulo. 1. Cor. 8. 7. tactum timore & fugacium, qui immunda esse putabant, quæ idolis fuerant immunda: nam que, bona conscientia illis velci non poterant. Conscientia in conperturbatio, *Sap. 17. v. 10. 11.* Conscientia mala hæreticorum, *1. Cor. 1. 19.* semper pauida est, *1. Pet. 3. 11.* tanquam canis, qui in cruciat, *Gen. 4. 9. 6. 7. Esa. 66. 24. Rom. 2. 15. & 13. 17. 1. Pet. 2. 12. & 1. Tim. 3. 11. Heb. 10. 27. Luc. 2. 4. 1. Iohan. 1. 10. Conscientia infidelium impura, *Tit. 1. 15.* Conscientia infidelium*

SENTENTIA BIBLICI.

Veritatem dico in Christo Iesu, non mentor, conscientia mea in Spiritu sancto. *D. Paul. nos c. 9.*

Nihil enim mihi conscius sum: sed non in hoc tantum, *Idem 1. ad Cor. 4.*

Gloria nostra hæc est, testimonium conscientie simplicitate cordis & sinceritate Dei, & non in lapidatione in gratia Dei conuenerati sumus in hoc mundo. *Idem 1. ad Cor. 4.*

Abdicamus occulta de decore, non ambulantes in veritate, aduiterantes verbum Dei, sed in manifestatione veritatis dantes nosmetipsos ad omnem conscientiam habentem Deo, nemini dantes vllam offensionem, vt non videremur in sterium nostrum. *Idem 4. c. 2. Epist.*

Hoc præceptum tibi commendo, fili Timothee, conscientiam cedentes in te prophetias, vt milites in illis bonam conscientiam fidem & bonam conscientiam, quam quidam reprobos dem naufragauerunt. *1. ad Tim. 1.*

Gratiam habeo Deo, cui seruiò à maioribus cum conscientia. *2. ad Tim. 1.*

Ego omni conscientia bona conuexatus sum, occidit hodiernum diem. *Act. c. 27.*

Conscientia est codex, in quo quotidiana peccata conscribuntur.

ibidem. 50. Conscientia impiorum, magna poena est: piorum vero gaudium magnum. Ansel. ad Cor.

Semper conscientia serui Dei humilis esse debet, & tristis: vt per humilitatem non superbiat; & per vilem merorem cor ad laiciam non feratur. Isid. l. 3. de summa bona.

Nulla poena grauior poena conscientie. Vis autem nunquam esse tristis: bene viue. Secura mens tristitiam leuiter sustinet. Bona vita gaudium semper habet. Conscientia autem rei semper in poena est: nunquam securus est reus animus: mens enim mala conscientie propriis giratur stimulis. Isid. l. 2. foli loquor um.

Conscientia munda est, quae nec de praeterito iniuste accusatur, nec de praesenti iniuste delectatur. ibid.

Numisma autem Caesaris est: numisma Dei, homo: in solidis Caesar videtur, in hominibus autem Deus agnoscitur. Ideo diuitias vestras Caesar date, Deo autem conscientie vestrae solam memoriam referuate. Chrys. super Matth. 22.

Sub quina pelle vulpinam conscientiam abscondebam. Vulpina plane conscientia, tepida conuersatio, animalis cogitatio, ficta confessio, breuis, rara compunctio, obedientia sine deuotione, oratio sine intentione, lectio sine adificatione, sermo sine circumscriptione. O quam dura sunt mihi ista quae loquor, quoniam me ipsum loquendo seruo. Verum tamen quia non me peccatorem nego, sed peccatum meum cognosco, erit fortasse apud Deum iudicem impenetratio veniae, ipsa cognitio culpae. Hug. l. 1. de anima. c. 15.

Tranquilla conscientia est, quae omnibus est dulcis, nulli grauis: viens amico ad gratiam, inimico ad patientiam: cunctis ad beneuolentiam: quibus potest ad beneficentiam, cui Deus nec sua peccata imputat: quia non fecit, nec aliena, quia non approbavit: nec negligentiam, quia non tacuit: nec superbiam, quia in uitate permanuit. Hug. l. 2. de anima. c. 3.

Conscientia bona, titulus est religionis, templum Salomonis, arger benedictionis, hortus deliciarum, aureum declinatorium, gaudium Angelorum, arca federis, thesaurus regis, aula Dei, habitaculum spiritus sancti, liber signatus & clausus: & in die iudicii aperendus. ibid.

Conscientia est cordis scientia, cor enim & se nouit sua scientia, & multa alia: quando nouit se, appellatur Conscientia quando praeter se alia, nominatur scientia. Idem c. 12.

Quid acquiritur putatur, ubi bona conscientia praedicatur? aut in qua parte possit homo proficere, si innocentiam probatus fuerit, misisse? Cass. l. 4. epist. 8.

Arborem quam florere vides, quam summa conspicis uiriditate laetari, subterraneo succo fecunditatis animatur, reddens in superficie, quod continetur in radice. Hominum quoque vultus magna hilaritate decoratur, si uisceribus sanis grauiamen aulius sentiat. sionis. Cass. l. 2. epist.

POETICAE SENTENTIAE.

Ouid. 4. Fast.

Conscia mens relictis sume mendacia ridet: Sed nos in votum credula turba sumus.

Plau. in Amp.

Qui non deliquit, decet Audacem esse, & confidenter pro se & proteruo loqui.

Ouid. 1. Fast.

Conscia mens ut cuiusq. sua est, ita concipit intra lictora, pro facto sperans, metumq. suo.

Horatius.

Vir bonus & sapiens audebit dicere Pentheu Rector Thebarum, quid me perferre patiq. Indignum coges: adimam bona, nempe pecus, rem.

Ex Pictori Epigramm.

Isiud habet damni vitium inter caetera, quod mem Palpitat asti duo flagitiosa metui. Semper enim, vel si non deprenderatur, in ipso sese deprendi posse putat scelere: Deque suo alterius quoties de crimine sermo est, Cogitat, & credit se magis esse reum. Inque dres timor hinc crecit: de moribus ergo Cura sit, intrepidos nos bona cura facit.

Ouid. 1. Pont. 1.

Estur se occulte vitatae putredine nauis: Aequoreos scopulos se canat unda salio: Roditur se scabra positum rubigine ferrum, Conditus se sine carpitur ore liber. Sic mea perperuos curarum peccata morsus, Et me quibus nullo conficiantur, habent. Nec prius hoc mentem stimuli, quam sita relinquent: Quisq. doler, citius quam dolor ipse, cadet.

Lucanus 1.

Omnes in Casare Manes

Y

Flora

Conscientia benefactorum magnam & in vita munimentum...

Conscientia signum est, refugere cœtus, & libera iudicia: nec...

Idem: conscientia aliud agere non patitur, ac subinde respicere...

Chilon iam grandævus dicebat, se sibi nullius facti conscientiam...

Idem, interrogatus, quænam res in vita metu careret? Bona conscientia...

Idem, interrogatus, quid esset libertas? Recta conscientia, dixit...

Socrates, rogatus, quinam tranquille viverent? illi inquit qui nullius...

Pericles; moriturus hoc nomine sibi gratulabatur; quod ipsius...

Idem, cum captus & damnatus ab Ephoris, duceretur ad mortem...

Epictetus parentes (inquirebat) pueros suos pedagogo tradiderant...

Idem, cum captus & damnatus ab Ephoris, duceretur ad mortem...

Idem, interrogatus, quænam res in vita metu careret? Bona conscientia...

Idem, interrogatus, quid esset libertas? Recta conscientia, dixit...

Socrates, rogatus, quinam tranquille viverent? illi inquit qui nullius...

Pericles; moriturus hoc nomine sibi gratulabatur; quod ipsius...

Idem, cum captus & damnatus ab Ephoris, duceretur ad mortem...

Epictetus parentes (inquirebat) pueros suos pedagogo tradiderant...

arrepta pecunia ad futoris tabernam regreditur, & pecunia in futuri...

Idem: conscientia aliud agere non patitur, ac subinde respicere...

Chilon iam grandævus dicebat, se sibi nullius facti conscientiam...

Idem, interrogatus, quænam res in vita metu careret? Bona conscientia...

Idem, interrogatus, quid esset libertas? Recta conscientia, dixit...

Socrates, rogatus, quinam tranquille viverent? illi inquit qui nullius...

Pericles; moriturus hoc nomine sibi gratulabatur; quod ipsius...

Idem, cum captus & damnatus ab Ephoris, duceretur ad mortem...

Epictetus parentes (inquirebat) pueros suos pedagogo tradiderant...

Idem, cum captus & damnatus ab Ephoris, duceretur ad mortem...

Idem, interrogatus, quænam res in vita metu careret? Bona conscientia...

Idem, interrogatus, quid esset libertas? Recta conscientia, dixit...

Socrates, rogatus, quinam tranquille viverent? illi inquit qui nullius...

Pericles; moriturus hoc nomine sibi gratulabatur; quod ipsius...

Idem, cum captus & damnatus ab Ephoris, duceretur ad mortem...

Epictetus parentes (inquirebat) pueros suos pedagogo tradiderant...

Idem, cum captus & damnatus ab Ephoris, duceretur ad mortem...

APHORISMATA

Idem, cum captus & damnatus ab Ephoris, duceretur ad mortem...

Idem, cum captus & damnatus ab Ephoris, duceretur ad mortem...

excelsi animi testis, & recte factorum conscientia continenti. 8. a. poph. Anonymus, nihil est quod sic nos delectare soleat, vt conscientia pura & spes bona. Item Conscientia leta exultans, sibi etiam vultum hilarem reddit; ac genas rigat animi bona valetudo. Nec sine causa dictum est a sapiente, lxti cordis os florebit. Anton. ser. de piro corde.

§ SIMILITUDINES.

Dionis Chrysostomi. Sicut si breuem scintillam in magnam delecteris profundum, statim extinxeris: Iudem & omnis tristitie superabundantia in bonam missa conscientiam, extinguitur facile. Hom. 25. De Sine rella.

Martiremita. Non effunditur sine aubibus pluuia: Neque sine bona conscientia Deo placere possibile est. De lege Spirituali.

Plutarchi. Vt verus amor erga mulierem non desiderat testem; sed lat habet si clam eo potiar: Ita vir sapiens, recti conscientia contentus. At qui fideamant, ostentant & iactant. In Moralibus.

Vt nepenthes herba, ab Homero preedicata, addita poculis, omnem conuiuii tristitiam discutit: Ita bona mens insita nobis, omnem vite solitudinem abolet. In Moral.

Seneca. Vt loca graua, etiam firmissimam valetudinem tentant. Ita bona quoque menti, necdum adhuc perfecta, & conualescenti, sunt aliqua parum salubria. Lib. 2. epist. 28. c. 9.

Ioannis Ludouici Vitis, Conscientia verum & solidum & duratam reddit testimonium, plurimum in illo Dei iudicio valitum: vite huius magna est magistra: & quemadmodum scite ille dixit, murus athenis, quo & titti agimus inter innumera vite pericula, & securi: nec vilis est tantus terror, qui illum commoueat, est enim mente defixus Deo, illique fudit vni, ac se nouit peculiari esse cura, cui scit parere vniueria. Introductione ad Sapient. cap. 1. fol. 99.

Chrysostomi, sicut flagrones, & ingrati quidam famuli, cum non possunt a domino suo occultari, huc & illuc in angulos domus currere solent, metu illorum conscientias concutiente: Ita & hi nullum inuenientes effugium in ipsa domo, paradiso inquam versantur. Hom. 6. in Gen.

Vt homines egri cum multis febribus aguntur: si in aquas semetipsos frigidas immerferunt, ad presens quidem aliquid videntur sibi quiete solati, multiplicatas vero corpori suo flammam febrium reparant: Ita & nos agimus, cum conscientia stimulamur peccatorum, & in curypum nos, vel lacus contritos prauæ intelligentie precipitamus. Lib. 1. de compunctione cordis & Hom. 15. ad Hebræos.

Sicut qui carcerem habitant, capitis damnationem operientes & mortem, vel si deliciis abunde fruuntur, vitam longe agunt molestiorem, & anxiam: Sic qui improba conscientia molestantur. Hom. 22. de nequitia verpalsi.

Pater vbi semel, iterum ac tertio, deciesve filium increpauerit, si viderit in corrigibilem permanere, desperans abdicat, expellit familia, a cognatione refecat. At non eodem modo conscientia: sed licet semel, licet iterum, licet ter, licet milies admonuerit, tuque non obtemperes, monebit iterum; nec desistet vsque ad supremum halitum, siue domi, siue in biuis, siue in menta, siue in foro, siue in itinere, frequenter & in formis peccatorum nobis simulachra spectraque repræsentat. Serm. 4. de Laz. ar.

Quemadmodum qui nocte illam ambulat, tremunt, etiam si nemo sit qui terreat. Sic & qui peccant, non possunt confidente animo esse, etiam si nemo sit qui redarguat. Apud Maximam Serm. 26.

Pamphili martyris. Ego arbitror, quod sicut in corpore esse abundantia & qualitas vel quantitas tibi contraria, febres generat, & febres diuesi vel modi, vel temporis, secundum eam mensuram, qua interperies collecta materiam suggerit, at sinitem febrium. que materz qualitas ex diuersa temperie congregata, causa vel acerbioris morbi vel prolixioris existit: Ita anima cum multitudinem malorum operum, & abundantiam in se congregauerit peccatorum, competentem tempore omnis illa malorum congregatio concitatur ad supplicium, adflammat ad penas, cum mens ipsa vel conscientia per diuinam virtutem omnia in memoriam recipiens, quorum in se signa quædam ac formas cum peccaret, & singulorum gestorum suorum, que vel scæde ac turpiter gesserat, vel etiam impie commiserat, historiam quandam scelerorum suorum ante oculos suos videbit expolliam. Tunc & ipsa conscientia propriis summis agitatur acque compungitur, & sui ipsa efficitur acculatrix & testis. Quod ita sensisse etiam Apostolum Paulum puto, cum dicit: Inter se inuicem cogitationibus aculantibus aut etiam defendentibus, in die cum iudicabit Deus occulta hominum secundum Evangelium meum per Iesum Christum, in Epist. de Origine.

Basilij. Quemadmodum umbra corpora: Sic peccata sequitur animas, & manifestas facinorum repræsentant imagines. Apud Anton. in Meliss. part. 1. ser. 16.

D. Hieronymi. Vermis qui non moritur, & ignis qui non extin-

guetur: à plerisque conscientia accipitur peccatorum in supplicis confitatos: quare vitio suo atque peccatorum bono iuxta illud quod dicitur, Veritatis summa infigitur mihi spina: & in prouerbis: Tinea ossium meorum est, Sicuti tinea vestimentum; & vermis lignum: sic acciat cor viri. In cap. 66. Esaiæ.

D. Bernhards. Riuis qua fluit, terram cauat: sic conscientiam, conscientiam rodit. Sic peccator torrens in agro, nec latrone fortium: & tu te posse ista sine mentis confidis? Quotidianas expensas quotidiano receptione, & innumera Domini gregis detrimenta metant, escaram, & numero panum; cum ministris quotidianam raram admodum celebratur collatio cum presbyteris quotidianam pulorum. Cadit asina & est qui subleuet eam: petri admodum qui reputet. Sic optimi æstimatores rerum, qui maxime mis, parum vel nullam de maximis curam gerant. Lib. 1. de deratione, ad Eugenium.

Plutarchi. quemadmodum vlcus vel valnus circumquirit in corpore doloris indicium: Sic conscientia in agere facti in animo reliquit. De animi tranquillitate.

Thomeri, vt qui vlcibus horrent, morosissime omnem reformidant ac refugunt: Sic qui sibi male conscientia prompta laborant suspicione. In apoph. 151.

Error non attenditur in morbis salubribus: Neque conscientia redargitur in rebus felibus. In apoph. 151.

§ ADAGIA.

Fures clamorem. Subaudiendum timent aut senserunt. Oi qd qd vni pnd. Quædabit in eos, qui sibi conscij, metus in deperit. Es trami ihm vom Tussel. Item, Dis Nag klappst den auff. Lupus a viculam fugit. λους αὐτῶν φύγῃ. Vbi periculum imminens cuius ari non potest. Lupus ante clamorem festinat. λους αὐτῶν φύγῃ. Vbi quis admittit conscientiam, sicut vniueris, quædam conscientia mille testes. Sensus non eget interprete, sic Poeta: Hec quam difficile est crimen non prodero vultu. Oder das Gewissen leugt nicht.

§ EXEMPLA BIBLICA.

Conscientia mala: eiusque perturbationum Gen. 3. v. 10. fratres Iosephi, 50. s. filii Sennacherib. 2. Ierodes. Matth. 2. 43. Scriba & Pharisei, Iuan. 8. 12. 26. Hymeneus & Alexander. 2. Tim. 1. 20. Conscientia bona exempla: Virgo Maria, Luc. 1. 28. 2. Paulus, Act. 18. 5. & 23. 1. & 24. 16. 1. Cor. 4. 4. 2. Cor. 7. 2. & 7. 2. 1. Thess. 2. 3. 4. Heb. 13. 18. Fructus, Prou. 14. 5. 2.

§ HISTORICA EXEMPLA.

Commendatus fuit Iulius Drisus tribunum plebes ædes eius multis locis patereat vicinorum oculis, de cas las mercede quinque talentorum ostenderet acceptaturum: decem, inquit, dabo si totam domum meam effeceris: quo clues omnes, quemadmodum vitam temperentur. Quippe vir fuit temperans & moderatus. Titus Imp. Sabinos petens, cum sacrificanti bellum tempestate serena tonitruis subtristior, ad primam nem febrim tractus, cum in lectica transferretur, tur dimotis plagulis caelum, multumque coqueque iam immerenti: neque enim extare viliu suum vultum dum, excepto dumtaxat vno, Suer. Nero occisa matre Agrippina per Anticem, nec tiam, quantum & militum & senatus populi que confirmatur, aut statim, aut nunquam postea terre secessus, exagitari se materna specie, verberibus fustibus dentibus. Dion in Nerone.

§ HIEROGLYPICA.

Libanus apud Latinos est præfurnium: per eius fignes pretes eos homines intelligunt. Nam quædam Deorum nostros, veteres inquam Prophetas, apponi sibi vult hoc est tacita mentis agitatione examinata, cum scilicet pœnitet, & conscientia nostra ardore quodam occidit, vitiumque ipsa suum palulium exure coque. Val. 34. pag. 318. D.

Vide Confessio, Famæ, Conuersatio, Virtus.